

Appel iværksat den 11. februar 2015 af Heli-Flight GmbH & Co. KG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 11. december 2014 i sag T-102/13, Heli-Flight GmbH & Co. KG mod Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA)

(Sag C-61/15 P)

(2015/C 155/12)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Heli-Flight GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwalt T. Kittner)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

1. Dommen afsagt af Retten den 11. december 2014 i sagen Heli-Flight GmbH & Co. KG mod Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA) ophæves, og indstævntes afgørelse af 13. januar 2012 til appellanten, hvormed appellantens ansøgning om godkendelse af flyvebetingelserne for en helikopter af typen Robinson R66 (serienummer 0034) blev afslået, annulleres.
  - Dommen afsagt af Retten den 11. december 2014 i sagen Heli-Flight GmbH & Co. KG mod Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA) ophæves, og appellanten tilkendes erstatning for de skader, som denne er blevet påført af EASA som følge af afgørelsen om afslag.
2. Subsidiært,
  - Den i punkt 1 benævnte dom fra Retten ophæves, og den i punkt 1 benævnte afgørelse fra indstævnte annulleres, i det omfang indstævntes afgørelse er blevet opretholdt.
  - Den i punkt 1 benævnte dom fra Retten ophæves, i det omfang den af indstævntes klagenævn truffne afgørelse af 17. december 2012, j.nr. AP/01/2012, som blev tilstilet appellanten den 27. december 2012, er blevet opretholdt.
  - Den i punkt 1 benævnte dom fra Retten ophæves, og den i punkt 1 benævnte afgørelse fra indstævnte annulleres, i det omfang
    - den af indstævntes klagenævn truffne afgørelse er blevet opretholdt,
    - appellanten er blevet tilpligtet at betale sagens omkostninger,
  - og sagsøgeren og appellanten gives medhold i de for Retten nedlagte påstande.
3. Mere subsidiært, ophæves den i punkt i benævnte dom fra Retten, og sagen hjemvises til Retten.
4. Indstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten har med urette omfortolket appellantens annullationssøgsmål således, at den alene er rettet mod klagenævnets afgørelse og dermed er i strid med artikel 50 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 216/2008 af 20. februar 2008 ⁽¹⁾.

Desuden har Retten tilsidesat princippet om sagsoplysning, idet den ved fastlæggelsen af de faktiske omstændigheder alene støttede sig på det af parterne fremførte. Retten har navnlig ikke forholdt sig til spørgsmålet, om helikopteren af mærket Robinson R66 kan flyve uden risiko for fare.

Rettens dom skal ligeledes ophæves af den grund, at den tilsidesætter den materielle EU-ret, idet den i det foreliggende tilfælde med urette har overført principperne om »komplekse økonomiske vurderinger« på den foreliggende retlige situation. Retspraksis på dette område (f.eks. dom af 17.9.2007, T-201/04 ⁽²⁾, Microsoft mod Kommissionen, præmis 87 ff.) kan ikke overføres på den foreliggende retlige situation. Den foreliggende tvist drejer sig hverken om konkurrencereglerne eller en afgørelse fra Kommissionen. Der er ikke en gang tale om »et komplekst teknisk spørgsmål«, da hverken sagsøgte eller klagenævnet har beskæftiget sig med et sådant spørgsmål.

Endelig er Retten af den opfattelse, at der ikke foreligger et erstatningsansvar, når ikke alle de betingelser, som den i artikel 340 TEUF fastlagte erstatningspligt afhænger af, er opfyldt. Den retlige fejl, som Retten har begået i forbindelse med annullationssøgsmålet, videreføres således også i forbindelse med frifindelsen for erstatningspåstanden. Da Retten i sidste ende burde have taget påstanden om annullation af såvel den oprindelige afgørelse som klagenævnets afgørelse til følge, burde den ligeledes have givet appellanten medhold i erstatningspåstanden.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 af 20.2.2008 om fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/670/EØF, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF (EUT L 79, s. 1).

⁽²⁾ ECLI:EU:T:2007:289

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales) og Queen's Bench Division (Divisional Court) (Det Forenede Kongerige) den 18. februar 2015 — OJSC Rosneft Oil Company mod Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills og The Financial Conduct Authority

(Sag C-72/15)

(2015/C 155/13)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales) og Queen's Bench Division (Divisional Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: OJSC Rosneft Oil Company

Sagsøgte: Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills og The Financial Conduct Authority

Præjudicielle spørgsmål

De forelagte spørgsmål vedrører specifikke bestemmelser i Rådets afgørelse 2014/512/FUSP ⁽¹⁾, som ændret ved Rådets afgørelse 2014/659/FUSP ⁽²⁾ og ved Rådets afgørelse 2014/872/FUSP ⁽³⁾, (i spørgsmålene under ét betegnet som »afgørelsen«), og i Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 ⁽⁴⁾, som ændret ved Rådets forordning (EU) nr. 960/2014 ⁽⁵⁾ og ved Rådets forordning (EU) nr. 1290/2014 ⁽⁶⁾ (i spørgsmålene under ét betegnet som »EU-forordningen«).

1) Har Domstolen særligt henset til artikel 19, stk. 1, TEU, artikel 24 TEU, artikel 40 TEU, artikel 47 [i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder] og artikel 275, stk. 2, TEUF kompetence til at træffe en præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF om gyldigheden af artikel 1, stk. 2, litra b)-d), artikel 1, stk. 3, artikel 4, artikel 4a og artikel 7 i samt bilag III til afgørelsen?